உ

வேலுமயிலுந்துணை.

இராமாயண வண்ணம்.

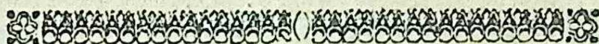
இவை

இராமநாதபுரஞ் சமஸ்தானவித்துவான்
ம-ா-ா-ஸ்ரீ, சோடசவதானம்
சரவணப்பெருமாட் கவிராயரவர்கள்
பௌத்திரரும்-ம-ா-ா-ஸ்ரீ
அருணாசலக்கவிராயரவர்கள் புத்திரருமாகிய
துவாத்திரிம் தசவதானி
சரவணப்பெருமாட்கவிராயரவர்கள்
இயற்றப்பட்டது.

கொழும்பில் புஸ்தகக்கடைவைத்திருக்கும்
தொண்டிப்பட்டணம் தடியலெவ்வை
ம-ா-ா-ஸ்ரீ,
கா. சேதுமதாறுராவுத்தரவர்களால்

கொண்ணூர்
மாணிக்கமுதலியா
ரவர்களது
மனோன்மணிவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விய ஷு.

உ

விநாயகர் துதி.

இராமாயணவண்ணம்.

காப்பு - வெண்பா.

எண்ணத்திலங்குகை யிராமன்சரித்திரத்தை
வண்ணத்திலங்கு வகுக்[illegible]ணாக்க-எண்ணைக்
கடக்குஞ்சரமுகத்தால் காமனைக்காய்ந்தான்சேய்
கடக்குஞ்சரமுகத்தான் காப்பு.

வண்ணக்குணிப்பு.

தனதானன - தானன - தானன. தானன-தந்தந்
தந்தந்தந்த-தனதானன- தானன-தானன-தானன-தந்
தந்-தந்தந்தந்த-தனத்த-தந்தந்-தனதான-தனத்த-தந்த
ந்-தனதான-தனத்த-தந்தந்- தனதான-தனதானன-தந்
தனதான-தனதானனதந்தனதான-தனதானனதந்தன
தான-தானனு-தத்ததன- தானனுதத்ததன-தானனுத
த்ததன-தனத்தானன-தனத்தானன- தனத்தானன -த
னத்தானன-தனத்தானன-தனத்தானன-தானதனந்த
ன தானதானன-தானதனந்தன- தானதானன-தானத
னந்தன-தானதானன-தனனதன-தந்ததன-தனனதன
தனத்தன-தனனதனதந்ததன-தானனு.

திருநாயக னேயிவிராவண னுடியர்விஞ்சுந் துன்ப
ஞ்சிந்த வருணபகனுமென வேதனும வானவரும்பண்
டன்புஞ்சிந்தை வணக்கமுங்கொண் டெமையாளவந்
தகுஞ்செந்திருமார்பவெனப்புகழ்ந் தங்கவர்பேசுமுன
மே கருடன்றனிமேலறி வெயிலாலுலரும்பயிர்நாடி ம
ழைமாரி பொழிந்ததுபோல ஆதிமூலப்பொருள் கா
வகாகுத்தன்வர யாருநோபக்கிலவரடித்தாமலாவினை
க்கிழ்விழ வினைந்தேயினிடித்திர் துயர் முடித்தே
வர்கள் பிறப்பிர்சில வானரமென்குல மாகவேதச மா
பிரதன்தருபாலனுமென யாம்வருநும்பய மேதுபோ
மென அதுபோலிமையோர் பலவானரராய் வரநஞ்ச
க்தங்குங் கண்டனனுமானுமியாவெனவாகிய காரண
மொன்றவண் டென்றுங்கண்ட வசிட்டனுந்தன்பதியா
னவனுக்கியம்பும்படி நீடுகலைச்சிருங்கந்தலை மேவுமு
னியான்மக மொன்றுசெய்காலை யதனூடெழுபிண்ட
மதாவி மனைமூவருமுண்டதனு லிராமனுதிப்புதல்வர்
நால்வர் எமவர்க்குளவ தாரமாகித்திசழு முனிக்கோசி
கனிலங்காவல முதற்பாலனை மகத்தோர்குறை முடி
யாவரு மென்பூபதி வாடிமனங்களி தேறிநீளை
போ... போமனுருபி ராமிவர் தம்பர
... பெருளிடு சிலைவி... கோசிகனுடர் கானி
... செங்குந்தகருபதிகாரியோ தாடகைமய

விராமன்வலங்கொண் டம்பொன்றுந்தீ யாக்கருஞ்சி
ந்திட நாறிமுனிப்பெணுந்தன்பழிமாற மகத்துவங்க
ண்டணிசூழு மிதுலாபுரிசென்று துரோணம்வளை
வாகிமுறிந்திடவீசி மைபலார்சனகன்றருமாதை மாலை
சூடிக்குலவி யூர்செல்காலைப்பரசி ராமனீமுற்பகையை
விடுத்தாலுயிர் தரிப்பாய்சர விலைத்தாவென வளைத்
தோர்கணை தொடுத்தேனித னிலக்கேதென மாதவ
மும்பலன் யாவுநீகொளெனப் மீதுசினந்தவிர் வாவெனு
மழுவாளிபுகன்றிட வாங்கிதாதையை மகிழ்தெளிவுகொ
ண்டு வரவுறைபல விளம்பியுயர் மணிநகரடைந்தினி
து வாழுநாள். ௩

செயில்வாளை குலாவியகேகைய ராசனிடஞ்சென்
றிந்தும்பின்பு வருவாய்பரதாவெனவெவிய கோசலை
கண்டன்பங்கஞ் சிந்துவசிட்டனும் பண்டையரான வ
மைசசருந் தன்புடைசூழமறித்தியம்புஞ்சிலவாய்மை
கெடுநாள்வரை யென்புயமீது சுமையாகவிருந்தது கா
ணி வுலகாள்கையதன்புடனேசெய் பூமிபாரத்தைரகு
ராமனீள்வெற்பனைய தோளின்மேலவைக்கவென நி
னைத்தேனென வசிட்டாதிப ரிதற்கோர்குறையுறைப்
பாரேவ ரெனப்பேசிட மனத்தேமகிழ்வோடு சுமந்தி
ரனையேமுடி சூடுதினம்புவி காவலோர்வரவோலைவ

ரைந்தி வாயெனுவவன் உடனேயு மேவியமாக
ராருமறிந்தின்பங்கொண்டன்பு மிகவேபறைமோதவு
மேசெயல் கூனிதெரிந்தஞ்சிந்தை துணுக்கமிஞ்சு
ம்படியிது தடுப்பனென்றங்குடனேடி மனேக்கண்வந்
தின்புடனேகண் வளர்கேகையன்மங்கையினேடு பல
வாய்மைவிளம்பியமாது மனம்வேறுசெய் தங்கவள்
போகவே யிராவற்றுரைகைகேசி பாலுற்றபொழுதா
திநாளிற்றருவ னெனத்தாவரமுரைத்தாயவை த
மைத்தாபர தனுக்கேமுடி முதற்பாலகன் வனத்தேப
தி னல்வருடஞ்செலவேயெனுவது போலரசன்புகல்
வாய்மையீதென ராமனிடஞ்சொலி யேவினளுயங்
செயராமன் வாறுசெய்வேனிது வேவிடையென்றன்
புந்துஞ்சொந்த அனேகோசலை யாதியர்பால்விடையா
னதுகொண்டும் பின்புந்தம்பி யிலக்குவன்பைந்தொ
டிசீதைமனத்தொடுந் தன்புடைகூட வரப்புகுந்தக்க
டர்கானி லெதிர்கூடிய கங்கையைமேவு குகனேடம்
பிடும்படிதாவி யவனேடேறவுங்கொடு கானிலேகியே
சித்திரமிகுகூடமால்வெற்பணுகி வாழுநாளிற்பதியில்
முடிக்கோனுயிர் விடுத்தான்வர வழைத்தார்பர தனே
க்காவல வனுக்கான்விறுதிக்காரிய மானவைதம்பியி
னுலுமேசெயலானபினம்புவி யாளவேரகுராமனவரு
ம்படியே செய்வேனென வருபாதனங்குபல தளமோ
டேகடந்துமுகில் வண்ணமாதரும் கிரியைமேவினன்.

இராமாயணவண்ணம்.

வருமாநதிவாருதிசேருதல் போல்வரல்கண்டென்றன்பந்தம்பி பரதாசுகமோ வாசோதெனநீ பிரிவென்புன்பந்தஞ்சிந்தைவருத்த விண்சென்றனனீயும்வாத்தரும் திண்புவியாளவெனக்கனாந் தங்கவனோதமிகவேமன னொந்துகைகேசியுனாபோல்வருடம்பதினாலுவனைகானி லடைந்ததன்மேலு னாடிசாதசற்குரியன்மேவிநீபொற்பதியை யாளெனவுய்த்துபையதிருப்பாதுகை கொடுத்தானது கிடைத்தோனுயர் பதிக்கேசெல அடுத்தார்வனைவிடுத்தேகரு ,வாவயர்தண்டகமானபேருள காலகமங்குவிராதனோடம ராடியவன்புகழ் பேசுகாலவன் வரலாறுவினவியவானவ ளோகியமின்பங் கின்பங்கொண்டு தவமேன்மையினையுயர்வோலவன் வாழ்சாபங்களபந்தஞ்சிந்தி மகத்துவந்தங்கியயோகர் பலர்க்குமின்பந்தகவோதி யகத்தியன்றங்கியசாலே யதுசேருமுனங்கவராசி பலபேசிநெடுஞ்சிலேபிய அதநீனுடுவெவம்புகவே சடாயுநேருற்றிடவசாவிம்யார்வெற்பினதி தீரமேவிக்கனிகள் வனைத்தேனுடு விருப்பாயவர் புசித்தேயவண்கூவசித்தாபமுவினைக்காரண மொழிப்பாரொவர் ஆதலினங்கவர் மேவுநாளிம்பிராவண னென்பவனோடு மேவுசகோதரி என்றொருதீயபாதகி வளைவார்முறநேர் நகிபேரவள்கானிலடைந்தெங்கெங்குர் தங்குகொடியாள் "செயலால்னை

யோன்மூலைநாசி யரிந்தங்கங்கஞ் சிந்திவிடச்சனன்றங்
கவளொமடியுரைக்க வஞ்சன்கரனுநிதுடுக்கர்நெஞ்சஞ்
சகிபாதுசமராட நெருங்கியகாலை யவர்மூவரையும்
பொருதாவி சமன்வாழுலகம்புகவேவி மேவினனைப்
பொழுதி ராவணேசற்சவள்சொல் காலைமானத்தைய
றவிந்த ன்மயல்கதித்தாளினி மூடிப்பேனெ நனிக
க்காரிய மெனத்தாயினை யனுக்கோதினன் மாதுலன்
வஞ்சனைமாயத்தாய்வர ராகவனங்கொரு வாளியாலது
வானுலகம்புகவேசெய்காலையில் அதிரு மாலிதம்பி
யா தைபமெனவந்தமொழி யருகிலுறைமங்கைசெ
விமேவவே னு

மனமாரமூலர் மெழுகாகமினுச மெலிந்துன்ப
ம்பொங்க யிளையோனைகாரண நீதெரிபோவென நெ
ஞ்சன்மன்றும் பண்பனிலக்குவன் சென்றிடநாயரக்
கனங்கந்தவவேடமெடுத் தணங்கின்புடையேகி வெரு
வாய்மைவிளம்பிடமாது சினமானவுடன்பனசாலைக்ல
னேறிபிடந்துயர்தேரின்மேலதாய்வைத்துவிரைவோ
டுபோகச்சனகி கூவுமோசைக்குருகி அடுத்தேறுக
ழுதுக்காறிப னெதிர்த்தேயமர் செயப்பாதகன் மறித்
தேசிறைபறுத்தானுடல் பாரில்விழும்படி வானிலை
ரதமேகநடந்தி வேகமோமெசோகவனந்தனி லேய

மாதினை உறைவாய்சிறைவாயென்றேவிசெயகோடி வரு
ந்தன்பின்பன்றங்கண் வருமாறு வினவியமாறுறை
சாலைபுகுந்தங்கின்றென்பங்க மெனக்கலங்குந் தனுராம
மனிலக்குவன்பின்புகநாடி வனத்திலெங்குஞ்செலமே
ரு வரைபோலுடலங்கொள் சடாயுபுவிமேல் விழல்க
ண்டவர்வாய்மைபலபேசி யிறந்திடவாம் வீடுசேரத்
திலக மாதியனற்கருமம் நீர்மையான்முற்றினை மடுத்
தாரப முகப்பாதகி எடுத்திரி ளிளையனைக்கோணமதறு
த்தோர்வழிசெலக்காவினிடை நாடிகபந்தனை நாடினர்மு
னிர் சாபமொழிந்தவனேதுமாறு ||சகாயமுடன்செல
நாடியேகினர் வருகாலையிலோர்சபரியெனு மாதவளை
ன்பின் பொங்கங்கண் கதிசேர்தரநாடினர் மேலொரு
மால்வரையின் கண்டங்கும்பண்பர் தமைத்தெரிந்தங்
கதிர்பாலனழைப்ப வந்தன்றனுமானுமதித்து நண்பு
கொளவேசெய்துடனேழ்மரமுந்துளை யாகவொருவா
ளியினுந்தியுமேலுமெதிர்சேர்தருதுந்துபியாக மாலை
தோர்வெற்பையிளையோனுளறியிட வாலிமாயப்
பொருது தரித்தான்முடிபதத்தேபர வசுக்கிரீபனைவ
சித்தார்மிகு சரற்காலம கலத்தானவனுன்மதியுஞ்செ
லமாரிகாலமு மானபினங்குளசேனையாவையு நாட வி
டும்படிதேறிராகவன் அனுமனிடமங்கை யணைவபவாம
ழுவதும் புகலவவனெடியதென்டிசையைமேவினன்

கஜாக்ரணரு சேனைகளோடுபல் வீரர்கள் பின்பங் கெங்குஞ்சென்று திசைமூவிடநாடினர்வாயுகுமாரனு டஸபந்தக்கொண் டெந்தவிடத்தினுந் தண்டலேமே வுபொருப்பினுங்கண்டிலராயோர் பிலத்தினுஞ்சென் றனர்தேடியவனோர்தவமின்பெறுசாபமதுதீரவுமம்பு வியேறி நதிதீரமுடன்பலநாடு நாடினர்தெற்கிலிலவா ரியோரத்திலுள தானதோர்வெற்பணுகிமினேக்காணி லமினிப்பிராணனை விடுப்போமெனநினைத்தேபல வு ரைத்தார்களேபடுத்தோது சடாயுவின்முன்பன் மெய் வாய்மைதெறிபிவாரிகடந்திட நீயலாதனுமாவிலேயெ ன்பவர் பேசுகாலேயில் எனேயோர்பொருளாவெணிநீ ருபசாரம்விளம்பும் புண்பென்றன்ப மகல்விரலேவா ரியை யோர்நொடிதாவியிடங்கண் டங்கண்டங்கு நகர் க்துளுஞ்சென்றனே சிதையிருப்பிடங்கண்டி வண்மீள் வ னெனப்புகன்றஞ்சனேபால னுடனேயவிலங்கலின் மேல்விசுவ ரூபமுடன்கட ருவிவருமாகதிகண்டிமை யோர்களேவலாலச்சுரசை மேவுகாலத்திலவள் வாயு ளேபுக்கதிக மனத்தோடு பின்மதித்தேகதிருப்பாத சியெதிர்த்கா ளவள்வயிற்றேடுகு டரைப்பீறியுமேதி லங்கையிலேறி நீள்பவளாசல மொன்றதின்மேவி யே பலயோசனேநெஞ்சொடுசாவி வானுயர்கனகாசல வேர்மணிமாளிகையோடு விளங்குந்துங்கத் தங்கநகர்

சேர்வளமானவை பார்வையினுலெதிர் கண்டின்பங் கொண்டங்கு சுருக்கியகந்தனே வாயில்புகிற்புகும்புன் சமர்வேறுவழிப்புகுந் தம்பதிசேர்துமென நீளெயிலி ன்புடைமேவ வதுகாவல்செய்லங்கணிசிறி வரவோர ஞைறகொண்டவள்சாய மோதியோடச்செய்தர ணேறி நூறுக்குணெடு வீதியூடுற்றலகில் கரிச்சாலேகள் பரிச் சாலேயி ரதச்சாலேசெய் மணிக்கோபுர மனேச்சேகர மதிற்றேடியு மோரிடமுந்திரு மாதுசேரிட மானதுக ண்டில ஞகிவாடியசோகவனந்தனி லேகிநாடினவ்வி தியதனேநொந் துயிரைவிடவரு மணங்குதனேவினவ விடைதந்துறுதிகூறியே, ௨௫

கருணாநிதியாகியராகவன் மேனியினங்கஞ்சந்தம்ப ண்புமடையாளமு மோதியவாழியிதாமிது கொண்டு ன்றன்பஞ் சிகதுகெனப்புகன்றங்கவனியுமணிக்கலன் கொண்டிருபாதமதைப்பணிந் தன்புடனேகிவருபோ தவனந்தனே மாறுபடநீடுருவங்கொடு மோதியதுகாவ ல்செய்கிங்கிரராவி மாயநாவற்பெயர்கொண்மாலியோ டக்ஷயனேசேனே வீரர்ப்பொருது சசிக்கோனமர் செ யித்தோன்விடு விறற்பாசமெய் பிணிப்பாலுயிர் தச க்கிரீவனே யடுத்தேசில நீதிமொழிந் தூதன் வாலின் மேலவ ராவிடுசெந்தழல் வீசிமாமதி ளீடுமிலங்கை

யை நீறதாகிட எரிவாயிடுபோ தெதிர்வீரனை வாரி
பெழுந்தெங் கெங்குஞ்சிந்தி நெடுவான்வழி கூடியகா
னார் சேனையிடஞ்சென் றங்கண்சென்ற தனைத்தையு
ந்திண்புயவீர ரெவர்க்கும்விண் டிங்கினிநீவிர்வழிக்
கொண்டின் சென்றெனவோதிவருகாலையி லங்கதநீ
விர்முனமேகி நடந்தனயாவுமகிலேச னிடஞ்சொலு
ம்வாயுபாலனுநித்தருண மானவேளைக்கருளசகாயனே
யத்தவெவ வுரைத்தானந்த மனத்தேகொடு புடைத்
தானிருவரைத்தோளொரு கணந்தேரதகுலக்கோம
கனேரில்வணங்கிய போதுமாருதி யானனமக்குளசி
தைக்கோதில ளாமெனவிண்டிடநாடினன்மதி கருதா
விவனேயென தாருயிர்போல்பவ னென்றங்கின்பங்
கொண்டுமகிழ்வாயிய போதுயர்சானகி வாழிடமுந்த
ன் றன்புங்கண்ட தனைத்தையும்பின்பவள் வாடியுரை
த்ததும் பண்பொடுபேசிமறைத்தன வன்புயவீரம
துகாலையி லங்கதனேடுபலசேனையும் வந்தடிதாழமு
னமேயவன் வந்தபல்சேனை யோடுகூடிப்பருதிபால
னேவற்படி தென்வாரிபோரத்தெவரு மடுத்தாரதன்
வளப்பான்மையை மதித்தேதச ரதக்கோமகன்முதற்
றேர்கனா யிடத்தேபுரை காலையிலங்கையிலானகாரி
யமோது வனேந்திருவாயினனகர் வேறுசெயென்று
[illegible] னோடினன்மயவ விரைவொடுபுரிந்து தசமுக
னே [illegible]விளம்பவவனதன்வளமுவந்து நகர்மேவிவே. ()

விரிமால்வரை போலொருமாளிகை மேவினனங்க
ண்டங்குந்தந்திர முநியோகண் மகோதரனுதியரே
டிகலந்தெங்கெங்குஞ்சென்று வனக்குரங்கின்குலமோ
டு மணித்தருந்துஞ்சிடவேசெய் திடத்துவரிந்தங்கவ
ரோத வதுதேறியவன்கணனேர் வருவிடணனெ
ன்றொருதூய னிதுமேவா தருமந்திர லாண்மையாகு
மோவத்திறல்கொள் வீரர்பாலவெற்றிகொளல் யாவ
ரான்முற்றுமென வுணர்த்தானிது தடுத்தேசினமிகுத்
தரன்வரையெடுத்தானிவ னுயர்பாலனு மிலைத்தானி
னி நானுமெடுஞ்சிலை ராமனேகதியாகவடைந்திடுவே
னெனவெணிநால்வர்தன் மந்திரரோடுபோயினன் அ
லைவாருதிதாவியிராகவனே சரணந்தன் றஞ்சந்தஞ்ச
மெனவோதியபோதனுமானெடு சாவியவன்பண் பெ
ய்றும்பங்கம்விழித்ததென்றன்பொடுகூவி யடைக்கல
ங்கொண்டவனேறுதகருதனைதயுங்கண்டினிநீடுகடல்சூ
ழிலங்கையையாளுமிறைநீயல தின்றெனவோதிமு
டிசூடியபின்பு கைகேசிபாலராயுற்றவரலாறு மாதிக்
குல புரீடுசேனைத்திரனு மரக்கர்பின்வரப்பான்மை
யுமுரைத்தானதை மனத்தோடுகொடு கடற்பாலனையி
டத்தான்வரு கென்றுபுலேறியேது லாகியவன்புறமீ
தூளினைகோலியிலங்கையை யாருமேவினாமிகு வா
னரசேனைகளெகிய பான்மையுணர்ந்தங் கொன்றுந்த

ங்கமணிமேடையிலேறி யிராவணனுடுதல் கண்டே
ன்றெருண்டிங் கின்றுமுடிப்பனென றங்கெதிர்தாவிய
டற்புரிந்தம் கதிர்மோலிதணக்கவர்ந்தென் றருள்பால
ன்வரவேரகுநந்தன னீசெலொருதூதெனவங்கதனோ
டுசொலமேவிய வன்பலநீதிபேசி மீளப்படையையே
வினனப்பொழுதி ராவணேசற்கதனே யுரைத்தார்கடு
கடுத்தான்வெகு தளத்தோடமர் செயத்தானையை வ
கைத்தானொரு கணத்தோகு ராமனிலங்கையர் கோ
னேநீபுய விரமெலிந்தனே யூரிலேகி யிராவணவந்திடு
நாளையேயென எதிரிசொலவந்த படையவளவு மிளந்
தருகியெளியனென நொந்துநகர்மேவினன். (௩௰)

விளையாடமகோதி மகோதரனோடு கலந்தும்பின்
புங்கும்ப கருணாரோடுசெய்போனவேயவனுந்
சென்றங்கண்பொங்கு சமர்க்கு நின்றுந்தனதாவிவிடு
த்தனன் பின்பதுதேறியனுப்பினன் றன்புதல்வோரி
ன்மகவானைமுன்வென்றிடுசேனையயவனுடமரும்பலவா
டியினையோனுடன் வெம்படையாவு நாகபாசத்தில்வி
ழவேசெய்தானக்கருட னலதேகப்பிரமன்வரப்பாண
மும்விடுத்தானதை மருத்தாலேவர் தவிர்த்தாரினி மு
டிப்பேனொரு மகத்தாலென வேசெய்நிகும்பலையா மூ

தாகிட வாயுமகன்செய் வாடினுனினி யாய்வதிலென்
பபன் மாய்வதேழுடி வெனவேடலதானையி ரேடம
ராடிட வங்கண்டுன்றந்தம்பி கணையாலவனுவியு மா
ய்வுறுகாலே நிகும்பன்கும்பன்பின்பு மரக்கருந்துஞ்சி
ட ராமனிலக்குவன் கொன்றிடநாடி வருத்தமுங்கொ
ண்டடர்மூல பலமானவையும்பொரவேவி விடசாகவ
னங்கவைமாய வமராடியபின்பலதானையோடுபோருக்
கிரதமேவி மேவிப்பொருதபோது சாபத்தையெதிர்
வளைத்தான்விடு கணைக்காரையிலறுத்தால்முடி தச
க்கிரீவனைவிடுத்தார்பய முடித்தேவர்கள்பூமழைசிந்தி
னர் சீதைமாதெரி மூழ்கியெழுந்தனள் வீடணனுமுடி
சூடியிலங்கையை யாளெனுவெகு விமானமாயடர் சே
னைகளேறவிமானமுடன் சென்றங்கன்புந்து முனியி
டமுதாருமு னேயனுமானடவங் கண்டுன்றந்தம்பிகு
கற்கு மிஞ்சுந்துயர்சேர் பரதற்கு மென்பண்பினையே
சொலிறக்குமுன் சென்றெனவேவி யவன்மீளவும்வந்
திடநாடியிலே பாதிவகிர்ந்தமுதிய வதன்யேனகரந்த
னின்மேவி யாருநேயத்திலடி தாழமூவர்க்குமுத லா
னகாகுத்தன்முடி தரித்தேகடலுடைப்பார்முழு தனரி
த்தான்முது தவத்தோர்மணி முடித்தேவர்கள் களிப்
பாகிட மானிலமுங்களிகூர வீடணனுதியர் தம்பதி
சேர மூவிளையோரும்வணங்க விராசனுகிய விறுதி

வில்லைவருத்தமுத தனைதெனவிருந்தருளி ரகுபதிவிள
ங்குபுகழ் வாழியே. (௧)

இ ரா மா ய ண வ ண் ண ம்

முற்றுப்பெற்றது.
